

[Indenrigsministeren.]

dette Omraade, men maa være ganske hjælpeløst. Det kan ikke være andet end, at Bevillingsmyndighederne i den kommende Tid maa have en Raadgiver i disse Sager.

Det ærede Medlem rettede navnlig sin Kritik mod Statsbygningkontoret og brugte det Udtryk, at han troede, at dette Kontor vilde blive en Hemsko for Administrationen. Jeg kan ikke se, hvordan det skulde ske. Efter det ærede Medlems Udtalelser maa jeg mene, at han anser den Form, vi hidtil har haft, for den mest praktiske, at et Utal af Styrelsesgrene hver for sig er eneraadig med Hensyn til de Vedligeholdelsesarbejder, der foretages. Med eneraadig mener jeg, at de selv kan foreslaa og bestemme, hvad der skal udføres, uden at Staten har nogen Mulighed for at høre Erfaringer ved Sammenligninger og ved Udregning af Enhedspriser ved en centraliseret Følgen med i det, der sker paa dette Omraade. Jeg tror ikke, at en Privatmand kunde tænke sig med en saa stor Forretning, som Staten er paa dette Omraade, at bære sig ad paa den Maade og styre det hele med de forskellige Afgørelser liggende hvert enkelt Sted, uden at der findes noget Sted, hvor der kommer et samlet Overblik. Som ærede Medlemmer vil vide, ser man da ogsaa, at man næsten i alle andre Lande gaar Centralisationens Vej, og Erfaringerne fra andre Lande viser, at det betaler sig. Som jeg sagde i min forrige Tale, er jeg af den Opfattelse, at man ikke i tilstrækkelig Grad er gaaet Centralisationsvejen med Hensyn til Statens Bygningskontor; paa den anden Side tror jeg dog, at det, der her foreligger efter Folketingets Behandling af Sagen, er et brugbart Grundlag, det vil sige, at der gives dette Kontor en Adgang til dog at følge de Bevillinger, der kræves af de andre Ministerier, og give Oplysninger, som Kontoret maatte blive sat i Stand til at give, til Bevillingsmyndighederne. Jeg kan ikke se, hvordan det i det hele skulde kunne blive et Omsvøb for den hele Administration. Jeg ser ogsaa i dette Organ en Mulighed for Bevillingsmyndighederne til at skaffe sig et samlet Overblik over de Bevillinger, der er foreslaaet rundt omkring. Jeg beklager derfor meget, at det ærede Medlem har ment at maatte udtale sig saa stærkt imod denne Paragraf, og det har ogsaa undret mig en hel Del. Det ærede Medlems Parti i Folketinget har jo dog haft en — kan jeg godt sige — ret afgørende Indflydelse paa, hvordan denne Paragraf er blevet affattet. Jeg maa maaske ogsaa

minde om, at det ærede Medlems Partis tidligere Indenrigsminister, det nuværende ærede Medlem af det andet høje Ting, Hr. Krag, i Kommissionens Betænkning har sat sit Navn under et Forslag paa dette Omraade; som langt mere centraliserede og var langt mere indgribende end det, der her foreligger.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og endnu blot gentage, hvad jeg har sagt paa et vist Tidspunkt i Folketinget. Jeg skal henlede ogsaa Landstingets Opmærksomhed paa, at det Lovforslag, der her foreligger, dog bygger paa et saadant Grundlag, at tre tidligere Indenrigsministre af tre forskellige Partier har kunnet give dette Grundlag deres Tilslutning; og at de samme tre tidligere Indenrigsministre har kunnet enes i den Betragtning, at en Nyordning paa dette Omraade er nødvendig, og at dens Gennemførelse snarest muligt er paakrævet. Hertil føjer jeg da endnu en Gang, at det høje Folketing dernæst enstemmigt har tiltraadt det foreliggende Forslag. Jeg tror derfor, at jeg er berettiget til meget indtrængende at bede det høje Landsting om ikke at være Aarsag til, at en Reform af denne Art strander her. Det er jo godt nok, at man Aar efter Aar fra Medlemmer af alle Partier kan høre dels i dette, dels i det andet høje Ting Udtalelser om de store Udgifter og Mangelen paa Plan og Orden i Statens Byggeri, om den Utryghed, som Bevillingsmyndighederne maa have paa dette Omraade — jeg siger, det er godt nok alt sammen, at man bliver ved at tale om det Aar efter Aar, at man nu har talt om det i 40 Aar. Men til syvende og sidst kan jeg ikke tro andet end, at Rigsdagen en Gang maa samle sig sammen til at faa den fornødne Handleevne til at skabe en Nyordning, og jeg tror ikke, der paa noget tidligere Tidspunkt har været fremlagt et saa godt og brugbart Grundlag for en saadan Nyordning som det, der her foreligger.

Stensballe: Enten maa jeg have udtalt mig noget svævende, eller ogsaa maa den højtærede Minister have misforstaaet mig, thi det, jeg udtalte, var dette, at jeg ikke mente, at der kunde lægges selve Bygningsinspektørerne ret meget til Last, men at naar det var gaaet galt med adskillige eller dog i hvert Fald enkelte Bygninger, saa var det, fordi Byggeprogrammet var udformet for stort fra Institutionernes Side. Derfor var det ogsaa, at jeg for mit Vedkommende gav Tilslutning til Oprettelsen af et Bygningsraad til Hjælp og Støtte for Administrationen. Men jeg kan ikke erkende, at der skal være nogen særlig sagkyndig